

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 42CoKR/27/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5122203178
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:5122203178.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kubincovej PhD., členiek senátu JUDr. Andrey Gindlovej a JUDr. Ľubice Mojžišovej v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zast.: AK JUDr. Marek Hic, s.r.o. so sídlom P.O. Hviezdoslava 10625/23B, 036 01 Martin, IČO: 36 865 036 proti žalovanému: A. B. 12.09.1968, trvale bytom C. D. XXX/X, XXX XX E., právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s. r. o. so sídlom Dončova 1451/21, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 862 304, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 2Odi/2/2022-203 zo dňa 16. júla 2025, takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Žilina č.k. 2Odi/2/2022-203 zo dňa 16. júla 2025 potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie vo výroku I. zrušil oddĺženie žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/X, XXX XX E., ktorým Okresný súd Žilina, uznesením sp. zn. 2Odk/291/2019 zo dňa 24.09.2019 žalovanú zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze, v rozsahu, v akom neboli v konkurze uspokojené. Vo výroku II. žalobcovi priznal voči žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Okresný súd tak v plnom rozsahu vyhovel žalobe, ktorú žalobca odôvodnil tým, že Uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 24.09.2019 pod sp. zn. 2Odk/291/2019 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovanej a za správcu bola ustanovená spoločnosť HMG Recovery, k.s., so sídlom kancelárie Sládkovičova 6, 010 01 Žilina, IČO: 46 333 908. Vyhlásenie konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 189/2019 dňa 01.10.2019. Súd v uznesení rozhodol o oddĺžení žalovanej. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 26.08.2019 zmluvu o splátkovom úvere č. 5162029917, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej spotrebný úver na čokoľvek vo výške 21.000 Eur (Zmluva o úvere I.) K uzavretiu Zmluvy o úvere I. došlo na základe žiadosti o úvere zo dňa 26.08.2019. Úver sa žalovaná zaviazala splatiť v 96-tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 379,67 Eur splatných mesačne počnúc dňom 15.10.2019. K čerpaniu úveru došlo 26.08.2019 a 30.08.2019. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 27.09.2019 zmluvu o splátkovom úvere č. 5163368742, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej spotrebný úver na čokoľvek vo výške 890,- Eur (Zmluva o úvere II.). Zmluva o úvere II. bola uzavretá na základe žiadosti o úver zo dňa 27.09.2019. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 96-tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 15,90 Eur dňom 20.11.2019. K čerpaniu úveru došlo 27.09.2019. Žalobca si do konkurzu vedeného na majetok žalovanej prihlásil pohľadávku z úveru I. prihláškou pohľadávky vo výške 21.000,- Eur a pohľadávku č. II. vo výške 890,- Eur. Pohľadávky boli v konkurze zistené. Žalobca sa dozvedel o skutočnosti, že žalovaná sa usilovala

o konkurz a o oddĺženie dňa 01.10.2019, kedy bolo v Obchodnom vestníku publikované uznesenie súdu o vyhlásení konkurzu a o jej oddĺžení. Z návrhu na vyhlásenie konkurzu datovaného 11.09.2019, ktorý podávala žalovaná zastúpená Centrom právnej pomoci a z jeho príloh vyplýva, že návrh obsahuje vo svojej prílohe rozhodnutie Centra právnej pomoci zo dňa 02.08.2019, doklad preukazujúci vedenie exekučného konania v podobe indikatívnej informácie z Centrálného registra exekúcií z 03.09.2019, životopis dlžníka, aktuálnu životnú situáciu, zoznam spriaznených osôb z 11.07.2019, zoznam veriteľov z 03.09.2019, zoznam aktuálneho majetku dlžníka z 11.07.2019 a zoznam majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch z 11.07.2019.

3. Žalobca mal za to, že došlo k naplneniu skutkových podstát nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 ZKR písm. g/, h/, a/, c/, f/. Uvedené odôvodnil tým, že žalovaná podala na Centrum právnej pomoci žiadosť o poskytnutie právnej pomoci už dňa 11.7.2019. Mala zámer riešiť svoje dlhy oddĺžením ešte pred podaním či už prvej alebo druhej žiadosti o úver u žalobcu. Pri kontaktovaní žalobcu na účely poskytnutia finančných prostriedkov žalovaná zamlčala, že sa usiluje o oddĺženie a vykonala k tomu už aj reálne úkony. V žiadosti o úver z 26.08.2019 a 27.09.2019 uviedla nepravdivé údaje a vyhlásenia, keď uviedla, že nie je platobne neschopná, nepodala návrh na vyhlásenie konkurzu za účelom oddĺženia konkurzu alebo splátkovým kalendárom, neuskutočnila žiaden úkon smerujúci k podaniu niektorého z návrhov, neobrátila sa na Centrum právnej pomoci za tým účelom, nie je osobou, voči ktorej sa vedie exekučné alebo obdobné vykonávacie konanie, uviedla v žiadosti úplné a pravdivé údaje. Žalobca pri uzatváraní zmlúv o úvere I. a II. nemal žiadnu vedomosť o tom, že žalovaná podniká úkony smerujúce k svojmu oddĺženiu. Zamlčaním dôležitých informácií a nepravdivými vyhláseniami vylákala od žalobcu finančné prostriedky, ktoré by inak žalobca žalovanej neposkytol. Žalovaná sa pri preberaní záväzkov spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom. Nemala poctivý zámer a naplnila skutkovú podstatu § 166g ods. 2 písm. g/ ZKR, nakoľko z jej správania pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Žalobca uviedol, že žalovaná mala aj snahu poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa. Pri podaní žiadosti o úver, či už dňa 26.08.2019 alebo 27.09.2019, vykonala reálne kroky smerujúce k oddĺženiu. V zozname majetku dlžníka uviedla, že v súčasnosti nevlastní žiaden majetok a v zozname majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch, žalovaná vyhlásila, že nevlastnila majetok väčšej hodnoty. V zozname veriteľov označila ako svojich veriteľov tri subjekty, pričom z informácií z Centrálného registra exekúcií je zrejmé, že exekučné konania voči žalovanej sú vedené od roku 2007 a 2008, pričom už len vymáhaná súhrnná istina v exekučných konaniach predstavuje výšku 63.000 Eur. V čase podávania žiadosti o úver mala vedomosť, že zoznam jej majetku tvoria položky v celkovej hodnote 0,- Eur a zoznam jej záväzkov tvoria položky v hodnote väčšej ako 63.000 Eur. Konkurz na majetok žalovanej bol zrušený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Oznámenie o zrušení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 213/2020 dňa 04.11.2020. Žalovaná neposkytla majetok do konkurznej podstaty na uspokojenie veriteľov z dôvodu, že k čerpaniu finančných prostriedkov podľa zmluvy o úvere I. došlo 26.08.2019 a 30.08.2019 a k čerpaniu úveru II. došlo 27.09.2019. V uvedenom období sa tak v čase pred zverejnením vyhlásenia konkurzu v Obchodnom vestníku nachádzala na účte žalovanej časť finančných prostriedkov z poskytnutých úverov. Preto možno predpokladať, že ku dňu vyhlásenia konkurzu finančné prostriedky čerpané z poskytnutých úverov najmä z úveru poskytnutého na základe Zmluvy o úvere II. sa nachádzali v majetkovej sfére žalovanej a tieto ako majetok mohli tvoriť konkurznú podstatu. Žalovaná zároveň nemala poctivý zámer, pretože v zozname majetku neuviedla časť svojho majetku, i keď o ňom vedela alebo s prihliadnutím na okolnosti musela vedieť. V zozname veriteľov a v životopise neuviedla dôležité informácie, resp. uviedla nepravdivé informácie. V zozname veriteľov žalovaná žalobcu vôbec neuviedla. V žiadostiach o úver uviedla výšku príjmov zo závislej činnosti v priemernom mesačnom netto vyčíslení vo výške 720 Eur, resp. 750 Eur. Ide o sumu 300 Eur, resp. 330 Eur vyššiu než žalovaná uviedla v životopise z 11.07.2019. Tým v životopise uviedla rozporné vyhlásenia týkajúce sa jej aktuálnej životnej situácie. Žalovaná bola podľa žalobcu v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne schopná, nakoľko od roku 2016 minimálne do dňa zostavenia životopisu, t. j. do 11.07.2019 bola zamestnaná v spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s. a zo životopisu vyplýva, že žalovaná bola zamestnaná pravdepodobne nepretržite od 11.09.2012. V žiadosti o úver I. uviedla, že jej príjmom je suma 720 Eur a v žiadosti o úver II. príjem vo výške 750 Eur. Príjmy žalovanej boli dostatočné na to, aby bola schopná uhrádzať svoje záväzky vyplývajúce zo zmlúv o úvere. Podľa žalobcu teda v čase podania návrhu nebola platobne neschopná, o čom musela s prihliadnutím na okolnosti vedieť. Aj keď zo životopisu žalovanej vyplýva dosiahnuté len základné vzdelanie, žalobca má zato, že dosiahnutie základného vzdelania u žalovanej nie je okolnosťou, ktorá zmierňovala dopady správania sa žalovanej pred jej oddĺžením.

Podľa žalobcu konanie žalovanej vykazuje relevantný stupeň spoločenskej nebezpečnosti a škodlivosti zasahujúci nielen veriteľa Slovenskú sporiteľňu a.s., ale aj ostatných veriteľov.

4. Okresný súd uviedol, že žalovaná žalobný nárok v celom rozsahu neuznala a označila ho za neopodstatnený. Uviedla, že pri oddlžení mala poctivý zámer, pričom poukázala na splnenie kritérií v zmysle § 166g ods. 1 ZKR. Podľa žalovanej táto vynaložila úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach svojich možností a schopností. Po začatí konkurzného konania poskytla správcovi a veriteľom všetku od nej požadovanú súčinnosť. Bola riadne zamestnaná v predajni spoločnosti Kaufland, kde pracuje aj v súčasnosti, pričom existenciu tohto pracovného pomeru riadne priznala aj vo svojom životopise. Žalovaná podala návrh na vyhlásenie konkurzu z dôvodu, že to bolo jediným a legálnym riešením jej ťaživej životnej situácie, v ktorej sa ocitla doslova gniavená dlhmi majúcimi pôvod v minulosti. Tvrdenie o vzniku nových záväzkov voči žalobcovi krátko pred vyhlásením nie je pravdivé. Žalovaná síce uzatvorila 26.08.2019 so žalobcom Zmluvu o splátkovom úvere I., avšak nešlo o nový záväzok, ale len o refinancovanie predtým poskytnutého úveru žalovanej, ktorý táto riadne splácala. Týmto úverom boli vyplatené skoršie záväzky a to záväzok č. 5155816218 vo výške 18.445,10 Eur a záväzok č. 5158453061 vo výške 1.085,02 Eur. Z úveru bola žalovanej reálne poskytnutá a poukázaná na jej účet len suma 1.116,32 Eur. Žalovaná mala v úmysle tento úver riadne splatiť, čoho potvrdením je aj to, že 15.10.2019 a 19.10.2019 realizovala v prospech veriteľa splátky úveru v sume 3,48 Eur, 353,02 Eur a 23,17 Eur. Úverovú zmluvu žalovaná uzatvorila bez toho, aby ona sama vyvinula akúkoľvek prvotnú aktivitu. Túto možnosť jej oznámili pracovníčky žalobcu s tým, že výška úroku z predtým jej poskytnutých úverov je vysoká a takýmto spôsobom môže šetriť. Žalovaná si svoje povinnosti z predtým uzatvorených úverových zmlúv riadne plnila. Z uvedeného je zrejmé, že nemala úmysel žalobcu poškodiť. Nevedela, kedy presne bude návrh na konkurz Centrom právnej pomoci podaný. Podľa nej prílohy k návrhu na vyhlásenie konkurzu neobsahujú žiadne nezrovnalosti. Pravdivo uviedla, že nedisponuje žiadnym majetkom nie nepatrnej hodnoty, nevlastní žiadne nehnuteľnosti, nehnuteľnosť na bývanie si prenajíma, nevlastní žiadne motorové vozidlá ani iné hodnotné veci hnuťnej povahy. Jediným majetkom, ktorým pred podaním návrhu disponovala, boli správcom riadne spísané bezvýznamné a bezhodnotné spoluvlastnícke podiely na pozemkoch v kat. území F. G. H., o ktorých mala predstavu, že sú výrazne nižšej ako nepatrnej hodnoty, čo v konečnom dôsledku priebeh konkurzu potvrdil. Tento majetok žalovaná do konkurzu riadne poskytla a v rámci konkurzu sa aj predal. V čase spísania životopisu dňa 11.07.2019 ešte nebola uzavretá žiadna z vyššie uvedených úverových zmlúv so žalobcom. O nepoctivom zámere v zmysle citovanej zákonnej dikcie môže svedčiť jedine, ak neuvedie veriteľa fyzickú osobu na dopyt správcu. V tomto smere žalovaná uviedla, že žalobca je právnickou osobou a aj prípadné neuvedenie právnickej osoby v zozname veriteľov nemá za následok osvedčenie nepoctivého zámeru na strane dlžníka. Nie si je vedomá toho, že by v návrhu alebo v prílohách k návrhu uviedla nepravdivú dôležitú informáciu alebo túto informáciu neuviedla. Je jednoduchou osobou bez akéhokoľvek právnického alebo ekonomického vzdelania. Nepozná obsah ZKR a pri spísaní životopisu sa riadila stručnými odporúčaniami a vysvetleniami pracovníka Centra právnej pomoci. Uviedla približnú výšku jej príjmu vrátane sumy, ktorú jej z platu zrážal exekútor. Ani správca, ani Centrum od nej nežiadalo predloženie výplatných pásov, k čomu bola menovaná pripravená ich predložiť. Žiadny doklad o jej príjme zo zamestnania nebol od nej žiadaný ani žalobcom pri uzatváraní označených úverových zmlúv a ani následne ustanoveným správcom. V čase vyhlásenia konkurzu nedisponovala žiadnym iným majetkom a preto nemohla poskytnúť do podstaty žiadny majetok. Celú sumu poskytnutého úveru vo výške 21.000 Eur s výnimkou sumy 1.116,32 Eur použila na uspokojenie skorších úverov, ktorými bol úver refinancovaný. Nebola platobne schopná. Vystupovala ako povinná v exekučných konaniach vedených súdnym exekútorom JUDr. Stachom Chladným pod č. EX 10734/7, EX 10903/8 a EX 10645/8, pričom predmetom týchto exekúcií boli pohľadávky vo výške 41.210,87 Eur, 21.947,87 Eur a 273,85 Eur. Žalovaná ani v minulosti ani v súčasnosti nemala žiadny významnejší majetok, nikdy nepodnikala, nemá žiadne skúsenosti s podnikaním, nikdy nepôsobila a nepôsobí ako vedúci zamestnanec, nepôsobí v orgánoch právnickej osoby, nemá žiadne osobitné životné skúsenosti vo veciach právnych a ekonomických.

5. Okresný súd uviedol, že žalobca v konaní naďalej v celom rozsahu trval na podanom návrhu. Žalobca poprel skutkové tvrdenia žalovanej v jej vyjadrení. Uviedol, že žalovaná poukazuje na údajný poctivý zámer prostredníctvom ust. § 166g ods. 1 ZKR, ktorý však pojednáva o správaní sa dlžníka po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu. Podstatné v prípade oddlżenia sú však ekonomické a osobné pomery dlžníka pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu. Žalobca nepoprel skutkové tvrdenie žalovanej ohľadne jej pracovného pomeru v spoločnosti Kaufland, avšak práve pracovný pomer žalovanej v

Kauflande preukazuje podľa žalobcu jej platobnú schopnosť a absenciu základného predpokladu pre domáhanie sa oddlženia, ktorým je platobná neschopnosť dlžníka. Platobnú neschopnosť je potrebné podľa žalobcu posudzovať ako objektívnu neschopnosť a nemožnosť plnenia, a to i čiastočného, o čom svedčí aj ustálená judikatúra. Žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica zo 17.06.2019 sp. zn. 4Odi/4/2018, rozsudok Okresného súdu Bratislava z 18.10.2018 sp. zn. 8Odi/1/2018. Žalovaná podľa žalobcu nenaplnila predpoklad platobnej neschopnosti. Tvrdenie o tom, že jej boli vykonávané zrážky z jej príjmu, žalobca nepoprel. Zároveň žalobca nepoprel tvrdenia žalovanej, že si svoje povinnosti z uzatvorených zmlúv o úvere riadne plnila. Žalobca poprel tvrdenie žalovanej, že vznik nových záväzkov voči žalobcovi krátko pred vyhlásením konkurzu je nepravdivé. Žalobca nepovažoval za relevantné tvrdenie žalovanej, že Zmluva o úvere I. bola uzatvorená dôvodu oslovenia žalovanej pracovníčkami žalobcu. Pracovníčky žalobcu nemali vedomosť o krokoch, ktoré žalovaná vyvíjala za účelom jej oddlženia, čo vyplýva aj zo žiadosti o poskytnutie obidvoch úverov. Žalovaná sa opätovne zadlžovala v období, kedy vykonávala reálne úkony domáhajúc sa oddlženia. Načerpala finančné prostriedky nad rozsah pôvodných záväzkov a to vo výške 1.116,32 Eur z úveru I. a na základe Zmluvy o úvere II. načerpala na svoj bežný účet finančné prostriedky vo výške 890 Eur. Žalobca poprel tvrdenie žalovanej, že nedisponuje žiadnym majetkom nie nepatrnej hodnoty. Je nepochybné, že správca spísal do súpisu všeobecnej podstaty spoluvlastnícke podiely na pozemkoch v kat. území F. G. H., avšak žalobca nesúhlasí s tým, že išlo o majetok nepatrnej hodnoty a to vzhľadom na ich súpisovú hodnotu cez 2.000 Eur. Zároveň absentuje informácia vo vzťahu k ďalšiemu nie nepatrnému majetku nadobudnutému v dôsledku čerpania finančných prostriedkov vo výške 1.116,32 Eur a 890 Eur, ktoré boli načerpané, avšak žalovaná ich v majetku neuviedla. Pokiaľ ide o neuvedenie žalobcu v zozname veriteľov, žalobca to považuje za nedostatok v správaní sa žalovanej, ktorý má priamu súvislosť s jej nepoctivým zámerom. Zo zostaveného životopisu dlžníka, aktuálnej životnej situácie a zoznamu spriaznených osôb je nepochybné, že vyhlásenia nie sú pravdivé a aktuálne a skresľujú záver o pomeroch žalovanej. Žalobca poukázal na niektoré svoje tvrdenia, ktoré žalovanou neboli účinne popreté vo vyjadrení, a to že žalovaná sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom. V zozname aktuálneho majetku neuviedla časť svojho majetku, a to vyčerpané finančné prostriedky vyplývajúce zo Zmlúv o úvere I. a II., spísanie pozemkov v kat. území F. G. H., žalovaná nebola platobne neschopná, o čom musela vedieť a uvedené skutočnosti účinne nepoprela.

6. Okresný súd uviedol, že na pojednávaní konanom dňa 26.02.2025 sa žalobca v celom rozsahu odvolal na obsah predchádzajúcich vyjadrení. Poukázal na časové súvislosti a to, že žalovaná sa už 11.07.2019 obrátila na centrum právnej pomoci. Zo zoznamu aktuálneho majetku a životopisu vyplývajú skutočnosti, ktoré sú reálne nepravdivé. Uvádzala napríklad úplne iný príjem v žiadostiach o poskytnutie úveru 720 až 750 Eur, pričom v žiadosti o vyhlásenie konkurzu uviedla 420 Eur. Rovnako uviedla rozdielne údaje o dosiahnutom vzdelaní, pričom v žiadosti o poskytnutie úveru uviedla, že má stredné vzdelanie bez maturity, pričom v návrhu o vyhlásení konkurzu uviedla, že má základné vzdelanie. Takisto uviedla rozdielny počet členov v domácnosti, kde uviedla v žiadosti o poskytnutie úveru celkovo, že počet v domácnosti je jeden, v žiadosti o vyhlásenie konkurzu štyria. Žalovaná zamlčala a podpísala nepravdivé vyhlásenia, vykonávala úkony smerujúce k oddlženiu. Uviedla, že nemá vedenú žiadnu exekúciu. V zozname veriteľov vôbec neuviedla veriteľa Slovenskú sporiteľňu. Žalobca poukázal na rozhodnutie NS ČR publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R 86/2013 ako aj na právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov 5Odi/5/2022. Žalovaná mala podľa žalobcu snahu poškodiť svojho veriteľa alebo ho zvýhodniť. Žalovaná na pojednávaní rovnako zotrvala na predchádzajúcich vyjadreniach. Podľa nej žalobca nepreukázal neexistenciu poctivého zámeru na strane žalovanej. Pokiaľ mala byť uvedená časť majetku v zozname majetku, tak žalovaná uviedla, že relevantné nie je samotné neuvedenie v zozname majetku ale neuvedenie ani na základe dopytu správcu, čiže ak dlžník neopraví ani na dopyt správcu zoznam majetku, dlžník neuvádzal správcu do omylu po tom, čo dostal nejaký dopyt a tento správne zodpovedal. Pokiaľ ide o poskytnutie úverov, žalovaná tvrdila, že v jej prípade sa riadila odporúčaniami pracovníčok banky. V danom prípade nešlo o nový záväzok, ale išlo o záväzok, ktorého cieľom bolo refinancovať pred tým poskytnuté úvery osobe dlžníka. Zotrvala na tom, že došlo refinancovaniu starého záväzku novým a nedošlo k žiadnemu majetkovému prospechu na strane dlžníka. Žalovaná uviedla, že banka je subjektom právnych vzťahov, ktorý má dostatočné personálne vybavenie, má ekonomické oddelenie, má právne oddelenie a banka už v čase poskytnutia úveru musela vedieť o tom, že voči dlžníkovi je vedené iné exekučné konanie. Banka má prístup do Registra exekúcií, čiže už v čase uzatvárania úveru musela banka vedieť o iných záväzkoch dlžníka. Pokiaľ ide o poskytovanie súčinnosti, tak túto súčinnosť žalovaná poskytovala správcovi aj veriteľom. Zamestnala sa, resp. bola zamestnaná, počas celého oddlženia pracovala.

Jediným jej majetkom boli podiely v spoluvlastníctve na pozemkoch vo Vavrišove a v Dovalove. Tieto boli riadne v zozname majetku označené a boli aj predmetom predaja zo strany správcu a výťažok bol použitý pre potreby veriteľov. Žalovaná nikdy nepodnikala, nemala žiadny hodnotnejší majetok a pokiaľ išlo o majetok v Dovalove a Vavrišove, išlo o majetok v zanedbateľnej hodnote.

7. Okresný súd uviedol, že podľa žalobcu v prípade konania žalovanej došlo k ukážkovému prípadu nepoctivého zámeru, pričom na pojednávaní žiadal, aby žalovaná predložila výplatné pásky za rok 2018 a 2019, potvrdenie z ohlasovne, ktoré sa týka trvalého pobytu, resp. to, kde býva a taktiež z toho vyplývajúce nesplnenie si povinnosti zo strany žalovanej vo vzťahu k hláseniu svojho pobytu. Za týmto účelom bolo pojednávanie odročené. Žalobca na pojednávaní označil a predložil ako dôkazné prostriedky výpis z bežného účtu žalovanej za obdobie január až september 2019, august 2019, odborné stanovisko ohľadne ohodnotenia nehnuteľností, ktoré úmyselne žalovaná neuviedla v rámci prehľadu svojho majetku, výpisy z účtu vo forme sumáru, ktoré sa týka objemu prostriedkov, ktorými žalovaná disponovala za roky 2021 až 2025, pričom ako vyplýva z výpisu z účtu za mesiace január 2019 až september 2019 mala na bežnom účte žalovaná k dispozícii finančné prostriedky vo výške skoro 20.000 Eur, konkrétne to bolo 19.417,31 Eur. Cena pozemkov podľa žalobcom predloženého odborného ocenenia presahovala sumu 11.000 Eur. Za obdobie rokov 2021 až marec 2025, to znamená za 4 roky a 3 mesiace mala žalovaná k dispozícii finančné prostriedky na bežnom účte, ktorý vedie žalobca, v celkovej výške 148.340,- Eur. Zároveň žalobca poukázal na výpis z účtu za rok 2025, kedy v mesiacoch január až marec boli žalovanej poukázané zo strany spoločnosti Tipsport SK finančné prostriedky v celkovej výške 7.065 Eur. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že čo sa týka ocenenia pozemkov, tak neboli oceňované konkrétne pozemky nachádzajúce sa v kat. území F. G. H.. Nebolo zohľadnené to, že žalovaná má k týmto pozemkom spoluvlastnícky podiel a nie je ich výlučná vlastníčka. Opakovane uviedla, že čo sa týka predloženia výplatných pásk, tak tieto sú viac ako 7 rokov spätne a žalovaná týmito páskami nedisponuje. Uviedla, že žalovaná úver nežiadala. Nemala žiadny nečestný úmysel. Bolo jej ponúknuté zo strany banky, nakoľko úroková sadzba bola vysoká, tak jej bolo poskytnuté, aby bolo možné úver refinancovať, nakoľko úrok bol nižší.

8. Okresný súd uviedol, že dňa 13.06.2025 právny zástupca žalobcu súdu doručil rozsiahle písomné vyjadrenie žalobcu, v ktorom poukázal na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR, na ústavné princípy právneho štátu, na rozhodovaciu prax NS SR, KS v Banskej Bystrici, na časovú os právne významných skutočností v prejednávanej veci od podania žiadosti žalovanej o poskytnutie právnej pomoci ohľadom konkurzu na svoj majetok až vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej a jej oddĺženie a prihlásenie si pohľadávok žalobcu v konkurze. V časti XXIX. vyjadrenia uviedol prehľad prostriedkov na bežnom účte žalovanej.

9. Na pojednávaní konanom dňa 18.06.2025 žalobca uviedol, že dlžníčka disponovala v čase približne ani nie dva roky pred začatím takéhoto konania, resp. následne po ukončení konkurzného konania 4 roky a 3 mesiace peňažnými prostriedkami vo výške približne 200.000 Eur, pričom veriteľom absolútne nič nezaplatila. Súčasťou príjmov boli plnenia od spoločnosti Tipsport v rozsahu viac ako 7.000 Eur, pri ktorých je povinnosť minimálne polovicu z nich poskytnúť na plnenie veriteľom. K tvrdeniu žalovanej o bankových výpisoch ako údajne nezákonných dôkazoch z hľadiska bankového tajomstva uviedol, že je to absurdné tvrdenie vzhľadom na zmysel a význam bankového tajomstva, kedy cieľom tajomstva je ochrana pred sprístupňovaním informácií nejakým tretím osobám. Uvedené je vylúčené v súdnom konaní, ktorého účastníkom je banka a klient banky. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že platná právna úprava chráni bankové tajomstvo, dokonca je skutkovou podstatou trestného činu. Banka je účastníkom konania, to ju neopravňuje zneužiť jej dominantné postavenie a predkladať akékoľvek výpisy z účtu klienta, s ktorým je v spore. Správny by bol taký postup, že bolo právom banky navrhnúť, aby súd vyžiadal takéto výpisy z účtu klientky a vtedy by to bol zákonný dôkaz. Právny zástupca je v danom prípade treťou osobou a nie je oprávnený sa oboznamovať s bankovým tajomstvom. Klientka v postavení žalovanej mu nikdy nedala súhlas na nahliadanie do jej účtov. Žalovaná predložila na pojednávaní listinný dôkaz - čestné prehlásenie dcéry I. F. B., z ktorého je zrejmé, že táto osoba žije v spoločnej domácnosti so žalovanou, spoločne znášajú náklady na domácnosť a táto osoba disponuje aj s účtom svojej matky, t.j. žalovanej. Na tento účet realizuje vklady, výbery a prevody finančných prostriedkov. Predložila tiež listinný dôkaz - zmluvu o vyplatení výhry, uzatvorenú medzi spoločnosťou TIPOS, národná lotériová spoločnosť, a.s. a F. B., z ktorej obsahu vyplýva, že ak niekto hrá hazardné hry a má čiastočný úspech, tak je to práve F. B.. Ide teda o jej výhry od januára do marca 2025. Právny zástupca žalobcu trval na tom, že ak je niekto vlastníkom účtu, je aj vlastníkom

peňažných prostriedkov, či je niekto disponent alebo nie, nemá s tým žiadnu súvislosť, všetky prostriedky na účte sa stávajú prostriedkami v prospech vlastníka účtu. V prípade výpisov z účtu žalovanej nejde o nezákonný dôkaz, žiadne bankové tajomstvo porušené nebolo. Poukázal na to, že neexistuje žiadne časové obmedzenie, poctivý zámer sa hodnotí podľa správania sa žalovanej po tom, ako skončí oddlžovacie, resp. konkurzné konanie. Práve preto sa stanovuje 6 ročná lehota, dlhy nezanikajú, ale je povinnosť ich hradiť. Žalovaná vo svojom vyjadrení na pojednávaní uviedla, že banke nedala súhlas, aby jej účty zverejnil, neboli to ani úplné výpisy. Vklady realizované v banke boli dané jej dcérou J. K., predtým L., ktorá jej pomáhala pri finančných problémoch. Právny zástupca žalobcu uviedol, že skutočnosti týkajúce sa výhry v číselnej lotérii EXTRA VÝPLATA nemajú žiadny súvis s týmto konaním, ide o vyplácanie finančných prostriedkov na iný peňažný účet. Opätovne zdôraznil, že žalovaná bola platobne schopná, mala dostatok peňažných prostriedkov podľa predložených výpisov z banky a to pred aj po konkurznom konaní. Podľa informácií SLSP bola žalovaná pripravená jej pohľadávku v podstatnej časti pred pojednávaním vyplatiť. Právny zástupca trval na nedôvodnosti podanej žaloby.

10. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že žalovaná svojim správaním naplnila skutkovú podstatu nepoctivého zámeru vyplývajúcu z § 166g ods. 2 písm. g), a), c), h) ZKR, zároveň uviedol, že v konaní nebolo preukázané konanie žalovanej podľa § 166g ods. 2 písm. f) ZKR, nakoľko žalovaná bola platobne neschopná.

11. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v prvom rade skúmal splnenie procesných podmienok. Žalobca má oprávnenie na podanie návrhu na zrušenie oddĺženia na základe ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR, nakoľko ide o spor medzi stranami konania vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania podľa § 20 písm. d) CSP. Konkurz vyhlásený na majetok žalovaného je vedený na Okresnom súde Žilina, v rámci ktorého bol veriteľ v postavení žalobcu dotknutý oddĺžením. Žalobca je veriteľom dotknutým oddĺžením, keďže jeho pohľadávka vznikla pred rozhodujúcim dňom (§ 166a ods. 1 písm. a) ZKR) a zároveň nejde o oddĺžením nedotknuté pohľadávky (§ 166c ZKR) a preto je aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žaloby o zrušenie oddĺženia o nepoctivý zámer. Žalovaná je pasívne vecne legitimovaným subjektom v konaní, lebo bola oddĺžená. Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka - žalovanú zo dňa 24.09.2019 bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 189/2019 s účinkami 02.10.2019. Žalobca tak podal žalobu v zákonom stanovenej šesťročnej lehote, nakoľko žaloba bola podaná dňa 14.04.2022.

12. Okresný súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovaná bola platobne schopná. Vymedzil podmienky platobnej neschopnosti fyzickej osoby a uviedol, že pokiaľ ide o objektívnu neschopnosť dlžníka plniť, tak možno konštatovať, že ide o stav, kedy dlžník nemá dostatok objektívnych prostriedkov, aby splatný peňažný záväzok uhradil. Ide o situáciu, kedy dlžník nie je schopný splatiť pohľadávku veriteľa v stanovenej lehote splatnosti, aj keby to chcel. Platobná neschopnosť musí byť všeobecná a musí byť zrejmé, že plnenie je pre dlžníka nemožné. Samotná existencia príjmu žalovaného, prípadne existencia pracovno-právneho vzťahu neznamena, že tento spĺňa podmienku platobnej schopnosti vzhľadom na výšku pohľadávky žalobcu, iných záväzkov a existenciu finančného majetku žalovaného. V danom prípade ide o komplexné posúdenie konkrétnej životnej situácie, teda nielen jednej jednotlivé pohľadávky a schopnosti túto pohľadávku uhrádzať. Platobne neschopným sa rozumie ten, koho peňažné záväzky nie sú kryté jeho finančným majetkom. Finančným majetkom sa pritom rozumie peňažné prostriedky, pohľadávky z účtu, peňažné pohľadávky, dlhové cenné papiere atď. Podstatou definície platobnej neschopnosti teda nie je to, či je dlžník schopný záväzok uhradiť v splátkach, ale či disponuje dostatkom finančného majetku, ktorým by záväzok mohol uhradiť v celosti. Okresný súd odkázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41CoKR/10/2023-113 zo dňa 31.10.2023, 43CoKR/31/2023 zo 16.11.2023, 41CoKR/10/2023 z 31.10.2023, 43CoKR/17/2021 z 22.09.2021 a na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 4Obdo/37/2022 zo dňa 14.06.2023, 5Obdo/18/2022 zo dňa 31.01.2023, 4Obdo/44/2022 z 02.08.2023, 4Obdo/35/2022 zo 14.06.2023, 4Obdo/37/2022 zo 14.06.2023, 5Obdo/9/2022 z 18.04.2023, 5Obdo/18/2022 z 31.01.2023.

13. Okresný súd prisvedčil žalobcovi, že žalovaná v zozname majetku neuviedla svoj majetok a to nehnuteľnosti (spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach v Dovalove a Vavrišove), ani zostatok úveru I. vo výške 1 116,32 Eur a finančné prostriedky z úveru II. vo výške 890 Eur. V súvislosti s pojmom majetok nepatrnej hodnoty, na ktorý sa neprihliada pri zápise do zoznamu majetku v rámci oddĺženia, poukázal na rozhodnutie NS SR 1Obdo/74/2021 a uviedol, že v zmysle § 48a vyhl. č. 665/2005 Z.z. sa majetkom väčšej hodnoty sa rozumie majetok, ktorého súpisová hodnota predstavuje 2.000 Eur. Žalovaná mala

vedomosť o svojom nehnuteľnom majetku, avšak v zozname majetku ho neuviedla. Ohľadne hodnoty predmetných nehnuteľností žalobca súdu predložil odborný cenový odhad pozemkov k.ú. F. G. H., z ktorého vyplýva hodnota pozemkov 11.599,30 Eur. K odbornému odhadu žalovaná uviedla, že v danom prípade neboli oceňované konkrétne pozemky žalovanej, avšak k hodnote týchto pozemkov sa nevyjadrila, ako ani k dôvodu, prečo neboli žalovanou uvedené v zozname majetku. Žalovaná neuviedla, z akej hodnoty a na základe akej skutočnosti považovala nehnuteľnosti predstavujúce jej spoluvlastnícky podiel na uvedených nehnuteľnostiach za bezvýznamné a bezhodnotné. Neuviedla, kedy a akým spôsobom ju správca dopytoval ohľadne spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam, či na dopyt správcu reagovala a akým spôsobom. Žalovaná iba uviedla, že správcovi poskytla súčinnosť, avšak nie je zrejmé v čom jej súčinnosť spočívala a akým spôsobom bola poskytnutá. Z konkurzného spisu vyplýva, že vedomosť o nehnuteľnostiach správca konkurznej podstaty nadobudol až na základe dopytu na geodetický a kartografický ústav. Tieto boli následne v konkurze speňažené, súd nemá vedomosť za akú hodnotu. Z konkurzného spisu je známa iba ich súpisová hodnota. Žalovaná netvrdila a ani nepreukázala, z akej hodnoty uvedených nehnuteľností pri vyplňovaní zoznamu majetku vychádzala a z akého dôvodu ich v zozname majetku neuviedla. Ak by teda súd vychádzal z hodnoty nepatrného majetku vo výške 2000 Eur, dospel by potom k záveru, že žalovaná mala v zozname majetku uviesť svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnom majetku. Pokiaľ ide o uvedenie, resp. neuvedenie zostatku finančných prostriedkov z úveru I. a II. v zozname majetku, okresný súd uviedol, že nakoľko tieto prostriedky nadobudla žalovaná až dňa 26.08.2019 a 27.09.2019 a zoznam majetku ako príloha k návrhu na vyhlásenie konkurzu je datovaná dňom 11.07.2019, uvedenými finančnými prostriedkami ku dňu vyhotovenia zoznamu majetku žalovaná nedisponovala a preto ich ani nemohla v zozname uviesť.

14. Okresný súd v súvislosti s tvrdením žalobcu, že žalovaná v zozname veriteľov a v životopise neuviedla dôležité informácie, resp. uviedla nepravdivé informácie, uviedol, že v danom prípade je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že v žiadosti o poskytnutie úveru I. a II. uviedla žalovaná údaje, ktoré nie sú zhodné s údajmi, ktoré uviedla v prílohe návrhu na vyhlásenie konkurzu - v životopise. Nezhodné a rozdielne údaje sa týkali údajov o výške jej príjmu, údajov o počte detí a údajov o dosiahnutom vzdelaní. Žalovaná sa k uvedeným skutočnostiam a rozdielnym údajom nevyjadrila a ani neuviedla, ktoré údaje sú správne a prečo sú rozdielne. K výške svojho príjmu nepredložila žiadny dôkaz. Aj keď predmetom tohto konania nie je posudzovanie splnenia povinnosti žalobcu skúmať bonitu žalobkyne pri žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru a posúdenie dôsledkov nespĺnenia tejto povinnosti, ale posúdenie konania a správania žalovanej vo vzťahu k žalobcom tvrdenému nepoctivému zámeru pri oddĺžení, konkrétne jej konania vo vzťahu k žalobcovi pri žiadosti o poskytnutie úveru, kedy žalovaná, hoci má zákonom uloženú povinnosť poskytnúť všetky relevantné údaje pri žiadosti o úver za účelom posúdenia jej bonity, faktom je, že uviedla iné skutočnosti ako v žiadosti o podanie návrhu na oddĺženie. Predmetom tohto konania je skúmanie splnenia povinnosti splnenia predpokladov a posudzovanie konania žalovanej z hľadiska poctivého zámeru pre účely oddĺženia. Osobou zodpovednou za správnosť údajov uvedených v návrhu na oddĺženie vrátane príloh je dlžník podávajúci takýto návrh. Len táto osoba svojím podpisom prehlási správnosť a úplnosť všetkých uvedených údajov. Ak žalobca poukazuje na nesprávnosť a neúplnosť údajov, je potom úlohou žalovanej, aby tieto jeho tvrdenia vyvrátila a vyjadrila sa k tvrdeniam týkajúcich sa nezhodných údajov. Žalovaná v rámci procesnej obrany netvrdila a nepreukázala, aké údaje týkajúce sa jej príjmu, počtu členov domácností a dosiahnutého vzdelania sú správne, prečo boli uvedené rozdielne a či ohľadne týchto konkrétnych údajov bola dopytovaná správcom.

15. Okresný súd poukázal na chronológiu právne významných skutočností: 11.07.2019 podanie žiadosti žalovanej o poskytnutie právnej pomoci ohľadom konkurzu na svoj majetok centru právnej pomoci; 11.07.2019 prílohy zoznam spriaznených osôb, zoznam aktuálneho majetku dlžníka a zoznam majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch; 02.08.2019 rozhodnutie Centra právnej pomoci; 26.08.2019 žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere; 26.08.2019 a 30.08.2019 čerpanie úveru I.; 03.09.2019 indikatívna informácia z Centrálného registra exekúcií; 11.09.2019 podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej; 24.09.2019 uznesenie súdu o vyhlásení konkurzu; 27.09.2019 uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere II.; 01.10.2019 vyhlásenie konkurzu zverejnené v Obchodnom vestníku č. 189/2019; 31.10.2019 obe pohľadávky boli prihlásené a zistené. Okresný súd na základe uvedenej časovej chronológie dal do pozornosti odôvodnenie rozsudku NS SR 4Obdo/35/2022 zo dňa 14.06.2023, v zmysle ktorého obdobie skúmania poctivého zámeru dlžníka na návrh veriteľa v konaní o zrušenie oddĺženia pred podaním návrhu na oddĺženie späť do minulosti nie je ohraničené žiadnou lehotou. Jedinou časovou hranicou je len lehota na podanie návrhu na oddĺženie a to lehota 6 rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia

splátkového kalendára. Podľa Najvyššieho súdu je možné skúmať spätne celé obdobie správania sa dlžníka pred podaním návrhu na oddĺženie bez obmedzenia a po jeho podaní, avšak ak konkrétne správanie dlžníka v tomto období veriteľ namieta a preukazuje. Toto správanie je nutné posúdiť vo všetkých súvislostiach s dopadom na záver, z ktorého možno vyvodiť, že nemal úprimnú snahu riešiť svoj dlh alebo dlhy voči dotknutému veriteľovi v medziach svojich schopností a možností.

16. Okresný súd uviedol, že vyššie opísané správanie žalovanej pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu v časových súvislostiach je možné subsumovať pod skutkovú podstatu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR. Žalovaná svojím konaním poškodila žalobcu ako veriteľa. V období cca mesiac a pol potom, ako požiadala Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci v konaní o oddĺžení, požiadala žalobcu o úver I. a II.. Žalovaná tvrdila, že nešlo o nový úver (v prípade úveru I.), avšak aj v prípade, že týmto úverom došlo k refinancovaniu pôvodného úveru, išlo o nový úver, ktorý sa zaviazala žalovaná splácať v pravidelných mesačných splátkach a to v období, keď už požiadala o pomoc pri podaní návrhu na oddĺženie a o úver II. požiadala žalobcu v čase, keď už bol podaný návrh na oddĺženie na príslušnom súde. Z takéhoto konania žalovanej nevyplýva jej poctivý zámer, súd nemal preukázané okolnosti uvedeného konania žalovanej, žalovaná iba tvrdila, že bola oslovená pracovníčkou žalobcu, avšak v danom prípade nebolo preukázané, ako v skutočnosti k podaniu žiadosti o poskytnutie úveru došlo. Zároveň aj na tomto mieste súd poukazuje na niektoré údaje, ktoré žalovaná uviedla v žiadosti o poskytnutie úveru I. a II. a ktoré boli nepravdivé a to, že žalovaná nie je platobne neschopná, že sa voči nej nevedie exekučné konanie, že nepodala návrh na vyhlásenie konkurzu za účelom oddĺženia, že sa neobrátila na Centrum právnej pomoci. V čase podávania žiadosti o úver I. žalovaná už mala pritom podanú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci Centrom právnej pomoci ohľadom návrhu na oddĺženie.

17. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaná po podaní návrhu nevyňala úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností okresný súd konštatoval, že nebolo sporné, že žalovaná po vyhlásení konkurzu na nevymáhateľnú pohľadávku žalobcu neuhradila žiadne finančné prostriedky. Podľa súdu však žalobca vychádzal z nesprávnej interpretácie § 166g ods. 1 ZKR. Z tohto ustanovenia nevyplýva, že by sa poctivosť zámeru dlžníka po podaní návrhu posudzovala podľa toho, či dlžník uhradil niektorú z oddĺžením nedotknutých pohľadávok. Ak by to tak bolo, inštitút oddĺženia ako šanca na nový začiatok pre dlžníkov by nemal žiadny zmysel. V § 166g ods. 1 ZKR uvedenú „úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností“ treba vykladať v súvislosti s poskytovaním súčinnosti správcovi a veriteľom, snahou zamestnať sa, zabezpečiť si príjem a v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky a hry s ponúknutím aspoň polovice dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu. Poctivý zámer dlžníka však nemožno posudzovať podľa toho, či dlžník uhradil alebo neuhradil niektorý z jeho nevymáhateľných dlhov, keďže takýto výklad by išiel proti podstate inštitútu oddĺženia. Žalobcom uvádzaný dôvod teda podľa súdu nemôže byť dôvodom pre zrušenie oddĺženia, nakoľko nesvedčí o nepoctivom zámere dlžníka.

18. Okresný súd upozornil, že skutková podstata nepoctivého zámeru podľa § 166f ods. 2 písm. g) ZKR je postavená na hypotéze „pokiaľ je možné usudzovať“. Znamená to, že uvedená skutková podstata zohľadňuje reálne stav v rámci rôznych životných situácií a konkrétnych skutkových okolností, keď naplnenie tejto skutkovej podstaty nepoctivého zámeru ako vnútorného vzťahu medzi pohnútkou, t. j. motívom a následným konaním predpokladá zistenie takých skutkových okolností, ktoré umožnia súdu prijať záver o nepoctivom zámere dlžníka, a to z dôvodu, že pri preberaní záväzku sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom. K takémuto záveru možno dospieť na základe zisteného správania dlžníka pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu. Pri preberaní záväzku sa žalovaná spoliehala na to, že dlh bude riešiť konkurzom vzhľadom na jej vedomosť o svojej finančnej situácii, t. j. pri nemožnosti uhrádzania dohodnutých splátok, na ktoré sa voči žalobcovi zaviazala, a to vzhľadom aj na krátkosť času od poskytnutia úveru a vykonania úkonov smerujúcich k podaniu návrhu na konkurz. Sama žalovaná tvrdila, že bola v ťaživej životnej situácii, gniavená dlhmi majúcimi pôvod v minulosti. V prípade čerpania úveru I. išlo o refinancovanie pôvodných úverov, ktoré mala žalovaná u žalobcu, k čerpaniu úveru II. sa žalovaná nevyjadřila a neuviedla, na aký účel boli použité finančné prostriedky z tohto úveru. Rovnako sa nevyjadřila, na aký účel boli použité finančné prostriedky, ktoré jej ostali z úveru I., nakoľko neboli použité na refinancovanie úveru v plnej výške. Už v čase podania žiadosti o úver I. a II si musela byť žalovaná vedomá toho, že úvery nebude mať z čoho splácať. Žalovaná nepreukázala, že v čase poskytnutia úveru bola schopná tento splácať a že iba v dôsledku nepredvídateľných objektívnych skutočností (napr. nečakaná strata zamestnania, vážne zdravotné problémy a pod.) schopnosť svoje záväzky splácať stratila a bola nútená nečakanú situáciu riešiť oddĺžením. Žalovaná oslovila Centrum

právnej pomoci so žiadosťou o podanie návrhu na oddĺženie cca mesiac a pol pred podaním žiadosti o úver I. a dva mesiace pred podaním žiadosti o úver II., pričom v konaní netvrdila a nepreukázala, z akých finančných prostriedkov mala záujem splátky žalobcovi splácať. Z jej životopisu, ktorý bol prílohou návrhu na oddĺženie, nie je zistiteľné (a žalovaná to v konaní ani netvrdila), aké sú jej nevyhnutné výdavky, ako vznikli jej dlhy a voči komu ich má. Žalovaná pracovala a pracuje u rovnakého zamestnávateľa, netvrdila ani nepreukázala, že by dôvodne očakávala zvýšenie príjmu u svojho zamestnávateľa, resp. že by mala nastúpiť napr. do iného, lepšie plateného zamestnania. Rovnako nie je možné vidieť v konaní žalovanej jej poctivý zámer, keď sumu načerpanú z úveru II. nepoužila na úhradu záväzku voči žalobcovi. Netvrdila a nepreukázala, na aký účel použila finančné prostriedky z úveru II. vo výške 890 Eur a zvyšné finančné prostriedky z úveru I. vo výške 1 116,32 Eur. Z úveru I. splatila žalobcovi tri splátky, nesnažila sa danú situáciu riešiť so žalobcom (napr. zmenou splátkového kalendára), nevyvinula žiadnu snahu o čo najväčšie uspokojenie žalobcu, naopak vykonávala úkony smerujúce k oddĺženiu. Takéto správanie žalovanej bez snahy a bez vynaloženia maximálneho úsilia vyrovnanie existujúcich záväzkov voči veriteľom je preto nutné právne posúdiť ako nepoctivý zámer. Okresný súd uviedol, že opačné konanie žalovanej preukázané nemal, naopak z uvedeného konania žalovanej možno vyvodiť jej špekulatívne konanie a snahu zbaviť sa dlhu oddĺžením, nakoľko si musela byť vedomá, že jej príjem nepostačuje na úhradu existujúcich záväzkov.

19. Ak žalobca súdu predložil výpisy z účtu žalovanej, ktorými preukazoval dostatok finančných prostriedkov pred a po oddĺžení, okresný súd sa stotožnil s tvrdením žalovanej, ktorá s poukazom na ustanovenie § 89 až § 93a zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov uviedla, že ide o listiny dokumentujúce nezákonný postup žalobcu, v dôsledku čoho predmetné listiny nespĺňajú kritérium zákonne zabezpečeného dôkazu. S odkazom na ustanovenie § 91 ods. 4 uvedeného zákona, podľa ktorého správu o záležitostiach týkajúcich sa klienta, ktoré sú predmetom bankového tajomstva podá banka a pobočka zahraničnej banky bez súhlasu klienta len na písomné vyžiadanie: a/ súdu vrátane notára ako súdneho komisára na účely civilného procesu a správneho súdneho procesu, ktorého je klient banky alebo pobočky zahraničnej banky účastníkom alebo ktorého predmetom konania je majetok klienta banky alebo pobočky zahraničnej banky, okresný súd uviedol, že výpisy z účtu žalovanej, neboli získané v zmysle zákona. Žalobcom predložené výpisy z účtu žalovanej neboli získané právnym zástupcom žalobcu v súlade so zákonom a preto na ne ako na dôkazy okresný súd neprihliadal. K listinným dôkazom, ktoré boli predložené žalovanou na poslednom pojednávaní - čestné vyhlásenie dcéry žalovanej a zmluva o vyplácaní výhry, súd uviedol, že sa nejedná o dôkazy preukazujúce poctivý zámer žalovanej. Z predloženej zmluvy o vyplácaní výhry ide o vzťah dcéry žalovanej a lotérieovej spoločnosti, predmetom ktorej je vyplácanie výhry dcére na konkrétny účet v peňažnom ústave, pričom sa jedná o účet dcéry (v inom peňažnom ústave ako účet žalovanej), ktorý nemá žiadny súvis s prejednávanou vecou a zároveň sa jedná o zmluvu uzavretú dňa 17.07.2024, t.j. po oddĺžení žalovanej. Z predloženého čestného vyhlásenia dcéry žalovanej zo dňa 17.06.2025 vyplýva, že táto v minulosti aj v súčasnosti využívala a využíva bankový účet matky vedený v SLSP, žije so žalovanou v jednej domácnosti, spolu si pomáhajú a dôverujú. Matka jej dala svoje prístupové heslá k jej bankovému účtu, ona sama na tento účet poukazovala finančné prostriedky, keď bolo treba matke vypomôcť. Rovnako jej účet využívala aj na svoje potreby a uhrádzala z neho v minulosti opakovane aj svoje záväzky. V roku 2024 vyhrala v číselnej lotérii EXTRA VÝPLATA 24.000 Eur, z ktorej časť poskytla a dala svojej mame ako úhradu časti nákladov na bývanie a spoločné stravovanie. Je zaregistrovaná ako hráčka v TIPSPORT SK a realizuje stávky do hazardných hier, aj v roku 2025 od januára do marca, ale aj neskôr využívala na realizáciu bankový účet svojej matky, cez tento účet realizovala vklady do hier a na tento účet jej boli vyplácané výhry. Uvedené listiny sa však netýkajú obdobia, ktoré posudzoval súd ako nepoctivé konanie/správanie žalovanej. Predložené listiny sa týkajú obdobia po oddĺžení, dokonca obdobia po podaní žaloby o zrušenie oddĺženia. Žalovaná neuviedla a netvrdila, ktoré skutkové tvrdenia preukazuje predloženými listinami a v čom predložené listinné dôkazy preukazujú jej poctivý zámer, t.j. neuviedla, na preukázanie akých konkrétnych skutkových tvrdení majú slúžiť. Na záver súdu o nepoctivom zámere žalovanej posudzovanej podľa § 166g ods. 2 ZKR tak nemajú žiadny vplyv, preukazujú pohyb finančných prostriedkov na účte žalovanej, ku ktorým žalobca predložil listinné dôkazy, na ktoré súd neprihliadal, nakoľko neboli získané v súlade so zákonom.

20. Proti rozhodnutiu okresného súdu podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h). Rozhodnutie okresného súdu označila za prekvapujúce, keďže súd v rámci predbežného právneho posúdenia veci oznámil sporovým stranám svoj názor na vec s predbežným záverom, že nevzhliada prítomnosť dôvodov na zrušenie oddĺženia žalovanej. Žalovaná uviedla, že bez toho, aby

sa skutkový stav veci zmenil z neznámych dôvodov a príčin, názor súdu na danú vec sa zmenil, na čo nebol ale daný dôvod.

21. Žalovaná namietla záver okresného súdu, že svojim správaním naplnila skutkovú podstatu nepoctivého zámeru vyplývajúceho z § 166g ods. 2 písm. g), a), c) a h) ZKR. Vo vzťahu k dôvodu podľa ust. § 166g ods. 2 písm. a) ZKR namietla, že citované ustanovenie obsahuje podmienku, aby majetok nebol uvedený ani na dopyt správcu. Žalovaná uviedla, že zákonodarca zjavne v záujme právnej istoty nechcel sankcionovať nepoctivosťou prostú nedbalosť majúcu základ v právnej nevedomosti dlžníkov. Asi preto samotné neuvedenie majetku, ak by aj taký existoval v zozname majetku, nepreukazuje prítomnosť nepoctivého zámeru. Ten sa zhmotňuje až v prípade, že správca učiní vo vzťahu k dlžníkovi dopyt a dlžník ani po obdržaní takéhoto dopytu neuvedie časť svojho majetku v zozname majetku. Ak žalobca tvrdil, že došlo k naplneniu dikcie daného ustanovenia, potom bolo jeho povinnosťou predložiť súdu dôkaz o tom, že správca v uvedených súvislostiach dal dopyt žalovanej a že táto ani po jeho obdržaní zoznam majetku nedoplnila. Vo vzťahu k spoluvlastníckym podielom na pozemkoch v k.ú. F. G. H. žalovaná uviedla, že tieto zdedila, nikdy ich nevyužívala a považovala ich za bezcenné, pretože nešlo o stavebné pozemky a tieto jej neprinášali žiadny prospech. Poukázala na skutočnosť, že samotný správca ocenil uvedené podiely na sumu 1.990,- Eur, teda nešlo o majetok väčšej hodnoty. V tomto prípade ocenenie predložené žalobcom až v tomto konaní je právne irelevantné.

22. Žalovaná v odvolaní namietla záver okresného súdu, že by naplnila nepoctivý zámer konaním podľa ust. § 166g ods. 2 písm. c) ZKR. Namietla, že súd nevysvetlil, ktorý údaj uvedený v návrhu mal byť uvedený nesprávne, respektíve zamlčaný, ak sa tak aj malo stať, na základe čoho dospel k záveru o tom, že dlžník musel vedieť alebo vedel, že ide o nie nepodstatnú, ale dôležitú informáciu. Mala za to, že predpoklady pre naplnenie tohto ustanovenia neboli preukázané, nakoľko žalovaná je jednoduchou osobou v podstate so základným vzdelaním, nemajúcou žiadne skúsenosti so svetom práva a právnych noriem, pričom jej nik nevysvetlil a nepovedal, ktoré údaje sú dôležité a čo sa považuje za dôležitú informáciu. Žalovaná má za to, že toto ustanovenie nedopadá na oblasť majetku a jeho označenia. Pokiaľ ide o osobné údaje, respektíve údaje o existencii záväzkov, tieto žalovaná riadne identifikovala, nakoľko vychádzala z informácie, že podstatné sú tie, ktoré sú exekučne vymáhané, pričom tie, ktoré sú splácané, nie sú relevantné. Žalovaná uviedla, že údaje týkajúce sa jej osoby sú pravdivé a je úplne irelevantné, či sa tieto zhodujú s údajmi, ktoré táto mala uviesť k žiadosti o úver. Porovnávanie návrhu a žiadosti o úver je v tomto aspekte nenáležité a nepreukazujúce ani úmysel a ani nepravdivosť informácie, či jej zamlčanie. Žalovaná zotrvala na tom, že jej osobné údaje neboli zatajené ani uvedené nesprávne, identifikovala veriteľov, ktorí exekučne vymáhali dlhy voči nej, identifikovala, že je zamestnaná a dosahuje príjem a identifikovala osoby s ňou žijúce v jednej domácnosti. V rámci konania nebol preukázaný opak týchto tvrdení a v tomto smere nebol ani vykonaný žiaden dôkaz, pričom dôkaz bol povinný zabezpečiť žalobca. Žalovaná uviedla, že od osôb, ktoré nie sú právne vzdelané a nemajú žiadne skúsenosti so súdnymi konaniami, ani iným druhom konaní pred štátnymi orgánmi ako žalovaná, nie je možné očakávať, že samé budú vedieť, čo je a čo nie je podstatné pre konanie v konkurze. Žalovaná Zákon o konkurze nikdy ani len nečítala a riadila sa radami pracovníkov Centra právnej pomoci v rámci toho, ako ich bola schopná spracovať a vyložiť si ich. Úmyselné zatajenie či nepravdivé označenie dôležitých údajov v návrhu nebolo preukázané, pričom vychádzajú z dikcie ust. § 166g ods. 1 ZKR sa prezumuje poctivý zámer. Už z konceptu prezumpcie poctivého zámeru je možné prípadným nepresnosťami pripísať nanajvýš nedbanlivosť vyplývajúcu z nevedomosti a nepozornosti. Ak sa žalobca sústredil na preukazovanie údajov uvedených v žiadosti o úver, ide o nepodstatnú právnu okolnosť, pri skúmaní poctivosti konania žalovanej pri podaní návrhu, navyše žiadosť o úver spisuje pracovník banky, ktorý je motivovaný uzatvárať úverové zmluvy a je za to honorovaný. Žalovaná tiež pripomenula, že existencia dopytu správcu v zmysle tohto ustanovenia nebola preukázaná.

23. Žalovaná namietla aj záver okresného súdu, že naplnila nepoctivý zámer konaním predpokladaným v ust. § 166g ods. 2 písm. g) ZKR, v zmysle ktorého má nepoctivý zámer, ak zo správania dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Žalovaná uviedla, že sa nespoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom, pokiaľ ide o dlhy voči žalobcovi. Uviedla, že tvrdenie o vzniku nových záväzkov voči žalobcovi krátko pred vyhlásením konkurzu je nepravdivé. Zopakovala, že síce dňa 26.08.2019 uzavrela zmluvu o splátkovom úvere na úver vo výške 21.000,- Eur, avšak nešlo o nový záväzok, ale o refinancovanie predtým poskytnutého úveru žalovanej, ktorý táto riadne začala splácať. Z uvedeného úveru bola žalovanej reálne poskytnutá na jej účet len suma 1.116,32 Eur. Žalovaná mala v úmysle tento

úver riadne splatiť, čoho potvrdením je aj to, že dňa 15.10.2019 a 19.10.2019 realizovala v prospech veriteľa splátky úveru v sume 3,48 Eur, 353,02 Eur a 23,17 Eur. Žalovaná zopakovala svoju argumentáciu z konania pred súdom prvej inštancie vo vzťahu k tomu, že úverovú zmluvu uzatvorila bez toho, aby sama vyvinula akúkoľvek prvotnú aktivitu v smere požiadania o úver, túto možnosť jej oznámili pracovníčky žalobcu s tým, že výška úveru z predtým jej poskytnutých úverov je vysoká a takýmto spôsobom môže ušetriť. Žalovaná pritom svoje povinnosti z predtým uzatvorených úverových zmlúv riadne plnila. K uvedenému žalovaná mala za to, že je zrejmé, že úverové zmluvy boli síce uzatvorené krátko pred podaním návrhu, avšak stalo sa tak výhradne za účelom zlepšenia právnej pozície žalobcu, ktorý takto vyriešil svoj starý záväzok, u ktorého hrozilo riziko premlčania a nahradil ho novým a právne čistým záväzkom. Žalovaná pritom poukázala na to, že žalobca je bankou a v čase poskytnutia úverov vedel o jej iných dlhoch a z registra exekúcií vedel alebo musel vedieť, že má viacero exekučne vymáhaných dlhov. Ak sa žalobca správal neobozretne a rezignoval na ochranu svojho majetku a prijímal riskantné operácie a neurobil nič preto, aby skúmal bonitu dlžníka, za uzatvorenie daného úveru nemôže byť vinený jedine dlžník. Aj táto neobozretnosť žalobcu de iure vylučuje nepoctivosť konania žalovanej.

24. Žalovaná uviedla, že jediným dôvodom podania návrhu na vyhlásenie konkurzu bola tá okolnosť, že si uvedomila, že exekučne vymáhané záväzky sú z pohľadu extrémnych a úžerníckych úrokov a ostatných príslušenstiev pri jej životnej situácii nezvládnuteľné a neumožňujúce jej vymanenie z dlhov do konca života.

25. Žalovaná sa nestotožnila ani so záverom, že naplnila nepoctivý zámer konaním predpokladaným v ust. § 166g ods. 2 písm. h) ZKR. Z citovaného ustanovenia platí, že dlžník má nepoctivý zámer, ak zo správania dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa. Nakoľko došlo k refinancovaniu úveru a tým pádom k zlepšeniu právneho postavenia žalobcu, nakoľko jeho starý úver sa uhradil v celosti a nový úver sa začal splácať, nemožno tvrdiť, že by žalovaná mala záujem žalobcovi poškodiť. Tým, že sa z nového úveru uspokojil starý dlh toho istého veriteľa, navyše nemohlo dôjsť ani k zvýhodneniu iného veriteľa. Navyše voči žalobcovi bola žalovaná už predtým v pozícii dlžníka a preto refinancovaním úveru k poškodeniu žalobcu ako veriteľa za žiadnych okolností nedošlo, ani dôjsť nemohlo. Ani predchádzajúci úver žalobcu žalovanej nebol nijako zabezpečený a teda ani v tomto smere nedošlo k žiadnej ujme na strane žalobcu. Starý dlh sa len nahradil novým dlhom, a teda právna istota žalobcu ako veriteľa sa posilnila, pričom výška jeho pohľadávky voči žalovanej ostala v podstate nezmenená. Navyše žalovaná mala snahu nový úver splatiť, čoho potvrdením sú aj realizované splátky na tento nový dlh.

26. Žalovaná uviedla, že na jej konanie je potrebné nahliadať v intenciách ust. § 166g ods. 3 a 4 ZKR, nakoľko nikdy nepodnikala, má základné vzdelanie, nemá a v podstate nikdy v živote nemala žiadny významnejší majetok, nikdy nepôsobila v orgánoch právnickej osoby, nemá iné osobitné životné skúsenosti a nikdy nepôsobila ako vedúci zamestnanec. Žalovaná mala za to, že u nej bol preukázaný poctivý zámer v zmysle § 166g ods. 1 ZKR, nakoľko preukázala snahu riešiť jej dlh v medziach jej možností, a to že ju dobehol starý, na úžere založený dlh je okolnosťou, ktorá determinovala podanie daného návrhu. Menovaná sa navyše zamestnala a aj keď dosahuje v podstate len minimálnu mzdu, dokáže sa užiť a uhradiť nájomné za prenajatý byt, pričom jej príjem jej nedovoľuje generovať žiadne úspory. Menovaná je teda integrovaná do spoločnosti a z jej príjmu sú realizované odvodovo-daňové plnenia do verejných fondov, a teda naplnil sa cieľ jej oddĺženia. Na základe uvedeného je podľa žalovanej rozhodnutie okresného súdu nespravodlivé a nesprávne, opierajúce sa o výklad práva, ktorý je charakterizovaný popretím obsahu a významu relevantných právnych predpisov vzťahujúcich sa k danej veci a favorizujúci veriteľa. Na hodnotenie by malo mať vplyv aj zistenie, že žalobca sa počas tohto konania uchýlil k nepoctivému kroku, keď mimo zákonného rámca porušil bankové tajomstvo chrániace žalovaných, prehliadol jej účty a výpisy z nich predložil ako dôkaz v tomto konaní. Aj uvedená nezákonnosť spojená so zásahom do osobnostných práv žalovanej preukazujúce zneužitie dominantného postavenia banky voči klientovi, ktorý je spotrebiteľom, by mala byť zohľadnená ako jedno z kritérií hodnotenia poctivosti zámeru dlžníka, nakoľko ak hodnotíme správanie sa dlžníka, toto vždy treba hodnotiť aj v kontexte so správaním sa veriteľa.

Na základe uvedeného žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, respektíve aby rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a zaviazá žalobcu zaplatiť žalovanej náhradu trov konania.

27. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

28. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec v senáte bez nariadenia pojednávania podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

29. Odvolací súd bol v zmysle ustanovenia § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie:

30. Z predložených a pripojených listinných dôkazov okresný súd zistil a nemal sporné, že došlo k uzavretiu a podpísaniu Zmluvy o úvere I. dňa 26.08.2019 vo výške 21.000 Eur a Zmluvy o úvere II. 27.09.2019 vo výške 890 Eur, na základe ktorých je žalobca veriteľom žalovanej. V čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu mala žalovaná pravidelný príjem. Voči žalovanej boli vedené exekučné konania, a to na základe poverenia na vykonanie exekúcie EX 10734/7 zo dňa 07.09.2007, EX 10903/8 zo dňa 27.11.2008 a EX 10645/8 zo dňa 26.06.2008, žalovaná mala viacerých veriteľov.

31. Z pripojeného konkurzného spisu sp. zn. 2Odk/291/2019 okresný súd zistil, že na majetok žalovanej bol dňa 02.10.2019 vyhlásený konkurz a bolo rozhodnuté o jej oddlžení. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 189/2019 dňa 01.10.2019. Zo zoznamu veriteľov vyplýva, že medzi veriteľmi žalovanej sa neuvádza žalobca. Z príloh, ktoré boli predložené k návrhu na vyhlásenie konkurzu a to zo životopisu dlžníčky vyplýva okrem iného, že vzdelanie dlžníčky je základné v odbore brašňák, jej finančná situácia je veľmi zlá, jej mesačný príjem je po zrážke vo výške 420 Eur, kde jej z platu strhávajú mesačne 240 Eur, po rozvode mala súdom pridelené do výchovy štyri deti. Žalovaná uviedla v kolónke zoznam osôb spriaznených s dlžníkom jedno dieťa a to dcéru F. B. a v bode 8.2 ostatné fyzické osoby, ktoré sú blízkymi osobami uviedla tri osoby G. L. dcéru, L. L. syna a I. L. dcéru. Lustráciou v Registri obyvateľov súd zistil, že žalovaná má tri deti L. L., F. B. a G. M.. V správe č. 1 o stave konkurzného konania zo dňa 29.11.2019 správca uviedol, že Geodetický a kartografický ústav mu na jeho žiadosť uviedol, že dlžník je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností v dvoch katastrálnych územiach (F. G. H.) a že dlžník uviedol v rámci návrhu na vyhlásenie konkurzu, že nevlastní žiadny majetok. V obchodnom vestníku 237/2019 dňa 09.12.2019 bol uverejnený súpis všeobecnej podstaty dlžníka, kde boli uvedené spoluvlastnícke podiely úpadcu na nehnuteľnostiach v kat. území F. G. H. s uvedením súpisovej hodnoty. V správe č. 2 zo dňa 15.06.2019 správca uviedol, že dlžník uviedol, že nevlastní žiadny majetok, avšak správca vlastným šetrením zistil, že dlžník je podielovým spoluvlastníkom niekoľkých pozemkov v dvoch katastrálnych územiach. V obchodnom vestníku 117/2020 zo dňa 19.06.2020 správca zverejnil oznámenia súvisiace so speňažovaním majetku podliehajúceho konkurzu. V obchodnom vestníku 213/2020 zo dňa 04.11.2020 správca zverejnil oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. V zozname veriteľov žalovaná uviedla troch veriteľov, medzi ktorými absentuje žalobca. V zozname aktuálneho majetku uviedla, že nevlastní žiaden aktuálny majetok. V zozname majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch, žalovaná uviedla, že posledné tri roky nevlastnila majetok väčšej hodnoty.

32. Podľa § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), veriteľ, ktorý bol dotknutý oddlžením, má právo domáhať sa zrušenia oddlženia návrhom na zrušenie oddlženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddlžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddlžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

33. Podľa § 166g ods. 1 ZKR dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

34. Podľa § 166g ods. 2 ZKR dlžník nemá poctivý zámer najmä ak:

a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrné hodnoty súd neprihliada,

- b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť; na drobných veriteľov sa neprihliada,
- c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
- d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
- e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť,
- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,
- k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,
- l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

35. Podľa § 166g ods. 3 ZKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

36. Podľa § 166g ods. 4 ZKR súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydľie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

37. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, z vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav obstoí. V konaní na súde prvej inštancie odvolací súd nezistil vady procesných podmienok, ani nesprávny procesný postup v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď oddĺženie žalovaného zrušil.

38. Žalovaná v odvolaní označila rozhodnutie okresného súdu za prekvapujúce z dôvodu, že okresný súd v rámci predbežného právneho posúdenia veci, učenom na prvom pojednávaní, oznámil sporovým stranám svoj názor na vec s predbežným záverom, že nevzhlíada prítomnosť dôvodov na zrušenie oddĺženia žalovanej. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na označenie právneho posúdenia veci okresným súdom v ust. § 181 ods. 2 CSP ako "predbežné". Už zo slovného spojenia "predbežné právne posúdenie" vyplýva, že právne posúdenie určené súdom na prvom pojednávaní na základe písomných vyjadrení strán doručených súdu pred začatím pojednávania je iba vyjadrením predbežného názoru, nie nemenného právneho posúdenia. Jeho účelom je zamerať procesnú aktivitu strán na tie skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia okresného súdu sporné a viesť strany konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu v závislosti od toho, akým spôsobom bude vykonané dokazovanie a aké skutkové závery z dokazovania vyplynú. Okresný súd je v zmysle Civilného sporového poriadku povinný rozhodovať na základe zisteného skutkového stavu, pričom berie do úvahy tie skutkové tvrdenia, ktoré predniesli sporové strany a vyhodnocuje dôkazy, ktoré sporové strany navrhli. Pri rozhodnutí vo veci samej okresný súd nie je obmedzený pôvodnými predbežnými závermi k skutkovej stránke veci, ani predbežným vlastným právnym posúdením. Zmena názoru súdu oproti pôvodnému predbežnému právnemu posúdeniu vyplývajúca z vykonaného dokazovania nelimituje sporovú stranu

pri realizácii jej procesných práv. Z ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít vyplýva, že dokonca ani porušenie povinnosti okresného súdu predniesť predbežný právny názor nepredstavuje taký zásah do procesných práv sporovej strany, ktorý by predstavoval relevantné porušenie jeho práva na spravodlivý proces (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 5Obdo/10/2022, 1Obdo/3/2019). Odvolací súd tak námietku žalovanej vyhodnotil ako nedôvodnú. Vzhľadom na prostriedky procesného útoku žalobcu bolo dôvodné očakávať, že rozhodnutie okresného súdu sa môže zmeniť v neprospech žalovanej. Bez ohľadu na presvedčenie žalovanej o jej potenciálnom procesnom úspechu alebo neúspechu, žalovaná mala možnosť predkladať prostriedky procesnej obrany, ktoré v priebehu konania pred súdom prvej inštancie plne využila. Odvolací súd tak nezistil zásah do procesných práv žalovanej vo vzťahu k zmene právneho názoru okresného súdu.

39. Ako vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 4Obdo/44/2022 (zverejneného ako R60/2023), skutkové podstaty nepoctivého zámeru sú v § 166g ods. 2 ZKR vymenované len demonštratívne, preto nie je možné vyžadovať od žalobcu podradenie v žalobe na zrušenie oddĺženia uvádzaných skutkových tvrdení pod konkrétnu skutkovú podstatu uvedenú v § 166g ods. 2 ZKR. V žalobe postačuje uvedenie rozhodujúcich skutočností, ktorými žalobca vymedzuje nepoctivosť zámeru dlžníka pri oddĺžení. Žalobca v tomto konaní vyvodil nepoctivosť zámeru žalovanej primárne z nesporných skutkových tvrdení, že žalovaná dňa 11.07.2019 podala žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v konaní o oddĺžení konkurzom na Centrum právnej pomoci, 02.08.2019 Centrum právnej pomoci vydalo rozhodnutie, ktorým priznalo žalovanej nárok na poskytovanie právnej pomoci a následne žalovaná dňa 26.08.2019 uzavrela so žalobcom zmluvu o úvere I, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 21.000,- Eur. Následne dňa 11.09.2019 Centrum právnej pomoci podalo návrh na vyhlásenie konkurzu, o ktorom okresný súd rozhodol 24.09.2019 tak, že vyhlásil konkurz na majetok žalovanej a zbavil ju všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Skôr, než bolo uznesenie konkurzného súdu zverejnené v Obchodnom vestníku, žalovaná dňa 27.09.2019 uzavrela so žalobcom ďalšiu zmluvu o úvere II, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 890,- Eur. Rozhodnutie okresného súdu o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 01.10.2019, na základe čoho bol 02.10.2019 konkurz na žalovanú vyhlásený.

40. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná už potom, ako podala žiadosť na Centrum právnej pomoci o právne zastúpenie a realizáciu konkurzu, potom ako Centrum 02.08.2019 jej žiadosti vyhovel a priznalo nárok na poskytovanie právnej pomoci, žalovaná ešte dvakrát uzavrela so žalobcom zmluvu o úvere. V prvom prípade na seba prevzala úver 21.000,- Eur, z ktorého síce 18.445,10 Eur bolo použitých na refinancovanie starého úveru, avšak na zvyšných 1.116,32 Eur jej bolo zaslaných na účet. Následne, predtým ako bolo v Obchodnom vestníku zverejnené rozhodnutie o vyhlásení konkurzu na žalovanú, sa žalovaná ešte raz u žalobcu uchádzala o poskytnutie ďalšieho úveru, ktorý jej bol poskytnutý vo výške 890,- Eur. Spolu tak žalovaná v období medzi podaním žiadosti na Centrum právnej pomoci, ktoré potvrdzuje, že sa rozhodla riešiť svoje predchádzajúce dlhy oddĺžením v rámci konkurzu a vyhlásením rozhodnutia o jej oddĺžení, získala od žalobcu ako veriteľa ďalších 2.006,32 Eur. Vo vzťahu k tejto sume žalobca od počiatku tvrdil, že sa žalovaná spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom (ust. §166g ods. 2 písm. g) ZKR) a keďže v žiadosti o poskytnutie úveru žalovaná uvádzala nepravdivé informácie, žalobca tvrdil, že z jej správania bolo možné usudzovať aj to, že mala snahu poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa tým, že získala od neho dva nové úvery napriek tomu, že od 11.07.2019 si bola vedomá toho, že svoje dlhy ide riešiť konkurzom, a teda zjednodušene povedané, že žalobcovi nebude musieť vrátiť peňažné prostriedky, ktoré z týchto dvoch úverov vo výške 2.006,32 Eur získala. Pokiaľ súd prvej inštancie na základe takto vymedzeného skutkového deja dospel k záveru, že boli naplnené predpoklady posúdenia konania žalovanej ako konania z nepoctivým zámerom v zmysle ust. § 166g ods. 2 písm. g) a h), teda že žalovaná svojím konaním poškodila žalobcu ako veriteľa, pričom sa spoliehala na to, že úvery, ktoré prevzala po podaní žiadosti na CPP už bude riešiť konkurzom, s uvedenými závermi sa odvolací súd stotožnil.

41. Žalovaná vo vzťahu ku skutočnosti, že po tom ako 11.07.2019 požiadala na Centre právnej pomoci o pomoc pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu získala od žalobcu ako veriteľa úver I vo výške 21.000,- Eur a úver II vo výške 890,- Eur, použila procesnú obranu, že z prvého úveru jej zo sumy 21.000,- Eur žalobca reálne poskytol iba 1.116,32 Eur, pretože zvyšných 18.445,10 Eur a 36,64 Eur bolo použitých na prefinancovanie iných spotrebných úverov. V odvolaní v tejto súvislosti žalovaná uviedla, že síce úverové zmluvy boli uzavreté krátko pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, avšak stalo sa tak výhradne za účelom zlepšenia právnej pozície žalobcu, ktorý takto vyriešil svoj starý záväzok, u ktorého hrozilo

riziko premlčania a nahradil ho novým a právne čistým záväzkom. S takýmto konštatovaním sa odvolací súd nemôže stotožniť. Vo výške refinancovania predchádzajúceho úveru sa pozícia žalobcu ako veriteľa žiadnym spôsobom nezmenila, pretože žalovaná už v čase, keď tento úver získala, mala podanú žiadosť na Centrum právnej pomoci a bola informovaná o tom, že jej dlhy budú vyriešené oddĺžením. Z pohľadu veriteľa je potom jeho postavenie rovnaké, bez ohľadu na to, či by oddĺžením zanikol pôvodný dlh alebo dlh refinancovaný, v oboch prípadoch by žalovaná bola zbavená povinnosti vrátiť 18.445,10 Eur a 36,64 Eur. Uzavretie novej zmluvy o úvere za účelom refinancovania úveru, ktorého bude žalovaná zbavená oddĺžením tak nie je možné vyložiť ako zlepšenie právnej pozície žalobcu. Žalovaná sa zároveň ani v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní žiadnym spôsobom nevyjadrila k tomu, že od veriteľa žalobcu získala úverom I ďalšiu sumu 1.116,32 Eur a úverom II sumu 890,- Eur, spolu 2.006,32 Eur. Na základe uvedeného sa tak právna pozícia žalobcu naopak zhoršila, pretože žalovaná od neho získala 2.006,32 Eur v situácii, kedy už sa spoliehala, že tieto nebude musieť zaplatiť, keďže bude oddĺžená.

42. Postup dlžníka, ktorý vyláka od veriteľa ďalšie finančné prostriedky v časovom medziobdobí po podaní žiadosti o oddĺženie do vyhlásenia konkurzu zverejnením v Obchodnom vestníku je typickým príkladom správania dlžníka, ktorý na seba prevezme dlh a spolieha sa, že tento už nebude musieť zaplatiť, keďže dôjde k oddĺženiu, teda takéto správanie je možné subsumovať pod skutkovú podstatu vymedzenú v § 166g ods. 2 písm. g) ZKR, kedy sa zo správania dlžníka je možné usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že uvedený dlh bude riešiť konkurzom.

43. S okresným súdom je možné súhlasiť v tom, že k poskytnutiu úveru došlo na základe žiadosti o úver, v ktorej žalovaná uvádzala klamlivé informácie, z čoho je možné vyvodiť, že žalovaná mala snahu poškodiť svojho veriteľa, ktorý oproti situácii pred podaním žiadosti na oddĺženie (pred 11.07.2019) v dôsledku úkonov žalovanej jej oddĺžením prišiel o ďalšie finančné prostriedky (prijaté úvery 2.006,32 Eur mínus splátky 3,48 Eur, 353,02 Eur a 23,17 Eur, spolu zhoršenie postavenia veriteľa o 1.626,65 Eur). Pokiaľ žalovaná v tejto súvislosti v odvolaní namieta, že mala úmysel poskytnutý úver riadne splatiť, čoho potvrdením je to, že 15.10.2019 a 19.10.2019 realizovala v prospech veriteľa splátky úveru v sume 3,48 Eur, v sume 353,02 Eur a 23,17 Eur, jej postup svedčí o opaku, pretože žalovaná zo získanej sumy 2.006,32 Eur žalobcovi zaplatila 3,48 Eur, 353,02 Eur a 23,17 Eur, takže naďalej ostala pozícia žalobcu ako veriteľa horšia o 1.626,65 Eur oproti dňu, keď žalovaná požiadala o oddĺženie. Skutočnosť, že 02.10. bol konkurz vyhlásený a ešte 15.10. a 19.10.2019 zrealizovala prvú splátku totiž nebola nasledovaná posielaním ďalších splátok, ani snahou žalovanej v nasledujúcom období po vyhlásení konkurzu veriteľovi aspoň čiastočne zaplatiť aspoň tú časť dlhu, ktorú od neho vylákala už po tom ako bola podaná žiadosť na Centrum právnej pomoci. K splátkam, na ktoré žalovaná poukazuje pritom došlo v dňoch 15.10.2019 a 19.10.2019, pričom žalobca podal žalobu o zrušenie oddĺženia až 14.04.2022. V tomto medziobdobí sa žalovaná nesnažila vrátiť ani len tie úvery, ktoré získala v medziobdobí medzi podaním žiadosti na Centrum právnej pomoci a vyhlásením konkurzu napriek tomu, že jej procesnou obranou bolo, že mala v úmysle tento úver riadne splatiť. Z jej skutočného správania však úmysel úver splatiť nevyplýva, naopak je zrejmé, že prevzala finančné prostriedky, z nich zaplatila prvú splátku a následne už tento úver nemala záujem splácať, keďže došlo k oddĺženiu.

44. Ani argumentáciu žalovanej, že úverovú zmluvu uzavrela bez toho, aby sama vyvinula akúkoľvek prvotnú aktivitu v smere požiadania o úver nepovažuje odvolací súd za relevantnú. Uzavretie úverovej zmluvy je výsledkom procesu uzavretia zmluvy, kde vždy jedna zo strán je tá, ktorá dá vo vzťahu k právnomu úkonu ponuku a druhá strana je tá, ktorá akceptuje ponuku na uzavretie právneho úkonu. Zjednodušene povedané, to že žalovaná uzavrela obe zmluvy o úvere znamená, že súhlasila s ponukou, ktorú jej banka dala. Je irelevantné, či o úver požiadala ako prvá ona sama, alebo či jej tento bol ponúknutý. Relevantné v danom prípade je, že ponuku na poskytnutie úveru prijala napriek tomu, že predtým dňa 11.07.2019 bola požiadať o oddĺženie a relevantné je, že pri žiadosti o poskytnutie úveru klamala. Za zásadné je treba označiť jej výslovné prehlásenie, že do dňa podania žiadosti o úver (26.08.2019 a 27.09.2019) neuskutočnila žiaden úkon smerujúci k podaniu niektorého z návrhov (návrh na vyhlásenie konkurzu za účelom oddĺženia konkurzom alebo návrh na určenie splátkového kalendára), ďalej výslovné uviedla, že sa neobrátila na Centrum právnej pomoci za týmto účelom, ani v budúcnosti s ohľadom na jej aktuálnu ekonomickú situáciu nemá v úmysle uskutočniť akýkoľvek úkon smerujúci k podaniu niektorého z návrhov. Obe vyhlásenia boli v rozpore s tým, že sa dňa 11.07.2019 na Centrum právnej pomoci obrátila a požiadala o oddĺženie. Zároveň nepravdivá bola aj informácia, ktorú v žiadosti uviedla, že nie je osoba, voči ktorej sa vedie exekučné alebo obdobné vykonávacie konanie. Z pohľadu

vyhodnotenia poctivosti konania žalovanej tak nie je podstatné kto inicioval uzavretie zmluvy o úvere, podstatné je, že zmluvu o úvere uzavrela žalovaná po tom, ako reálne vykonala úkony smerujúce k tomu, aby dosiahla oddĺženie konkurzom, a že úver získala na základe toho, že klamala.

45. Žalovaná sa v konaní aj v odvolaní domáhala toho, aby sa jej poctivosť vyhodnocovala vo svetle zanedbania povinnosti banky, ktorá mala s odbornou starostlivosťou zistiť dlhy žalovanej a žalovaná mala za to, že ak banka sa správala neobozretne a rezignovala na ochranu svojho majetku, tak nemôže byť vinný jedine dlžník. V tejto súvislosti je nutné upozorniť, že poctivosť zámeru žalovanej nie je možné vykladať z konania (alebo nekonania) banky. Možno ho vyložiť iba z úkonov žalovanej, ktorá klamala veriteľa, keď výslovne uviedla, že nežiadala o konkurz (čo veriteľ nemal ako preveriť) a aj keď uviedla, že nemá žiadne exekúcie (aj keď toto veriteľ preveriť mohol). Nedodržanie postupu banky pri preverení bonity spotrebiteľa pri žiadosti o úver má následky vo vzťahu k spotrebiteľskému úveru, ale je to irelevantné pre vyhodnotenie objektívnej skutočnosti, že žiadateľ o úver výslovne uviedol nepravdivé informácie. Osobu, ktorá uvedie nepravdivú informáciu, aby sa dostala k úveru (2.006,32 Eur) nie je možné považovať za osobu s poctivým zámerom. Už zamlčanie podstatných skutočností dôvodne vzbudzuje pochybnosti o poctivosti, ale výslovné uvedenie nepravdivej informácie (že žalovaná nebola na CPP za účelom dosiahnutia oddĺženia a že žalovaná nemá exekúciu) sa nedá vyložiť inak, než nepoctivosť. Zvlášť v kontexte toho, že práve uvedenie nepravdivej informácie zabezpečilo žalovanej získanie ďalších dvoch úverov, pri ktorých od žalobcu dostala 2.006,32 Eur, a to v čase, kedy už vedela, že ich v dôsledku oddĺženia splácať nebude. Tvrdenie, že si myslela, že tieto úvery bude splácať, sa z jej správania nepotvrdilo, pretože zaplatila iba prvú splátku a potom až do podania žaloby v roku 2002 žiadne ďalšie splátky neposlala. Takéto správanie potom popiera jej vyjadrenie, že mala v úmysle dlh voči veriteľovi zaplatiť.

46. Vo vzťahu k posúdeniu poctivosti konania žalovanej upozorňovala žalovaná v konaní na to, že nepravdivé údaje, ktoré mala uviesť, boli v žiadosti o úver I a v žiadosti o úver II a nie v dokumentoch, ktoré predkladala v súvislosti s žiadosťou o oddĺženie na Centre právnej pomoci. V tejto súvislosti odvolací súd súhlasí so žalovanou v tom, že pravdivosť alebo nepravdivosť uvedených informácií sa zmysle ust. § 166g ods. 2 písm. c) ZKR vyhodnocuje vo vzťahu k návrhu alebo vo vzťahu k prílohe návrhu na vyhlásenie konkurzu. Neposudzuje sa vo vzťahu k údajom uvedeným v iných listinách. V tomto prípade jej žiadosť o úver I a žiadosť o úver II inou listinou, nie návrhom na vyhlásenie konkurzu. Napriek tomu skutočnosť, že žalovaná uviedla nepravdivé informácie v žiadosti o úver je v danom konaní relevantná, a to pre posúdenie poctivosti jej správania, osobitne vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že žalovaná mala snahu poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa. Bolo to práve uvedenie nepravdivých informácií v žiadosti o úver I a úver II, ktoré žalovanej zabezpečilo získanie úveru, takže po poskytnutí úveru I (26.08.2019) a úveru II (27.09.2019) sa pozícia žalobcu ako veriteľa zhoršila a žalobca bol poškodený, keďže žalovaná naďalej dĺžila nielen prostriedky viažuce sa na refinancovaný úver, ale navyše ďalších 2.006,32 Eur (po zaplatení splátok 3,48 Eur, 353,02 Eur a 23,17 Eur, bola táto suma znížená na 1.626,65 Eur), ktoré získala od žalobcu následkom uvedenia nepravdivých údajov v žiadosti o úver. Uvedené sa potom vzťahuje aj na tak podstatné informácie k žiadosti o úver, ako je výška jej príjmu. Pokiaľ žalovaná v žiadosti o úver uvádzala sumy 750,- Eur mesačne a 720,- Eur mesačne ako výšku mesačného príjmu a zároveň vyhlásila, že nie je osobou, voči ktorej sa vedie exekučné alebo obdobné vykonávacie konanie, išlo o nepravdivú informáciu, keďže z príjmu žalovanej boli vykonávané exekučné zrážky. Žalovaná v čase podania žiadosti o úver bola osobou, voči ktorej sa viedlo exekučné konanie a práve toto exekučné konanie malo vplyv na výšku jej príjmu, z ktorého by potenciálne následne splácala úver poskytnutý žalobcom. Preto neuvedenie pravdivých informácií v žiadosti o poskytnutie úveru je vo vzťahu k predmetu konania relevantné, i keď nie priamo pri posudzovaní skutkovej podstaty negatívneho vymedzenia poctivého zámeru v ust. § 166g ods. 2 písm. c) ZKR, ale v tomto prípade má vzťah k záveru, že zo správania sa dlžníka je možné usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa v zmysle ust. § 166g ods. 2 písm. h) ZKR. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína vyššie citované rozhodnutie R 60/2023, na základe ktorého je žalobca povinný popísať skutkový stav, z ktorého je možné usudzovať na nepoctivý zámer dlžníka, ale nie je povinný subsumovať toto správanie pod konkrétne skutkové podstaty nepoctivého zámeru. Okresný súd potom správne v napadnutom rozhodnutí uvedené skutkové zistenia, ktoré ani neboli sporné, že žalovaná 11.07.2019 podala žiadosť na CPP o oddĺženie a napriek tomu 26.08.2019 a 27.09.2019 získala od žalobcu ako veriteľa ďalšie finančné prostriedky postupom, pri ktorom využila uvedenie nepravdivých informácií vyvodil, že je z takéhoto konania možno usudzovať, že mala snahu poškodiť svojho veriteľa a zároveň, že sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom. Správne tiež uvedené dôvody subsumoval pod skutkové podstaty uvedené v ust. §

166g ods. 2 písm. g) a h) ZKR a dospel k záveru, že žalovaná nemala poctivý zámer. S uvedeným sa odvolací súd plne stotožňuje.

47. Pokiaľ okresný súd dospel k tomu, že je naplnený čo len jeden z dôvodov demonštratívne vymenovaných v ust. § 166g ods. 2 ZKR na to, aby mohol dospieť k záveru, že žalovaná nemala poctivý zámer pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu, uvedené postačuje na to, aby vo veci samej rozhodol tak, že oddĺženie žalovanej zruší. V zásade potom nie je podstatné, či boli naplnené aj ďalšie skutkové podstaty, o ktorých sa žalobca domnieval, že by mu založili nárok na procesný úspech. Aby sa však odvolací súd vyjadril ku všetkým odvolacím námietkam stručne konštatuje, že sa stotožnil s námietkou žalovanej, že v prípade skutkovej podstaty uvedenej v paragrafe 166g ods. 2 písm. a) ZKR okresný súd nesprávne posúdil zistený skutkový stav, pokiaľ z vykonaného dokazovania zistil, že žalovaná neuviedla časť svojho majetku, avšak z vykonaného dokazovania nevyplývalo ani len skutkové tvrdenie žalobcu, ani nebolo preukázané, že by správca konkurznej podstaty vyzval žalovanú na doplnenie zoznamu majetku. Pokiaľ však okresný súd nezistil, že správca vyzval na doplnenie majetku (čo zo zisteného skutkového stavu nevyplýva), mal takýto skutkový stav právne posúdiť tak, že nebolo možné aplikovať ust. § 166g ods. 2 písm. a) ZKR. V danom prípade tak nešlo o nesprávne skutkové zistenie okresného súdu, ale o nesprávne právne posúdenie. Okresný súd totiž nezistil, že by správca vyzval žalovanú, naopak zo skutkového stavu vymedzeného okresným súdom vyplýva, že správca žalovanú na doplnenie zoznamu majetku nevyzval.

48. Žalovaná v odvolaní napadla aj záver okresného súdu, ktorý považoval nepoctivý zámer za zistený aj z dôvodu, že v návrhu alebo v prílohe návrhu uviedol dlžník nepravdivú dôležitú informáciu. Odvolací súd sa v tejto súvislosti stotožnil s konštatovaním okresného súdu, že žalovaná v prílohách návrhu uviedla aj nesprávne údaje. Konkrétne údaj o počte detí a údaj o dosiahnutom vzdelaní boli v rozpore so zisteniami okresného súdu, kedy okresný súd z výpisu z registra obyvateľov zistil, že žalovaná má tri deti (L. L., F. B., G. M.), na rozdiel od údajov uvedených v životopise dlžníka, kde uviedla, že má štyri deti (F. B., G. L., L. L., I. L.), pričom v popise aktuálnej životnej situácie uviedla, že jej boli do výchovy zverené štyri deti. Okresný súd tiež skutkovo zistil, že kým žalovaná v životopise dlžníka zaškrtila základné vzdelanie, na pojednávaní uviedla, že jej vzdelanie je SOU Kožiarske závody, teda stredoškolské bez maturity. Žalovaná však správne v odvolaní namietla, že nebolo vykonané dokazovanie vo vzťahu k výške jej príjmu, preto nebolo možné konštatovať, že by údaj uvedený v návrhu na vyhlásenie konkurzu, že jej príjem bol 420,- Eur, nebol pravdivý. Odvolací súd tiež pripúšťa, že pokiaľ by jediným pochybením žalovanej bolo nesprávne uvedenie počtu detí (navyše už dospelých, voči ktorým nemá vyživovaciu povinnosť) alebo v tom, či vzdelanie bolo zaškrtnuté ako základné alebo stredoškolské bez maturity, nešlo by o údaje, ktoré by boli natoľko dôležité, aby bez ďalšieho mohli založiť domnienku nepoctivosti zámeru.

49. Skutočnosť, že odvolací súd nezhliadol dôvody pre rozhodnutie o nepoctivosti zámeru v skutkových podstatách upravených v § 166g ods. 2 písm. a) a c) ZKR však nič nemenia na tom, že žalobca v konaní skutkovo tvrdil a zároveň preukázal, že zo správania žalovanej pred podaním návrhu bolo možné usudzovať, že sa spoliehala na to, že záväzky, ktoré jej vznikli voči žalobcovi po podaní žiadosti na CPP pred zverejnením vyhlásenia konkurzu v podobe dvoch úverov boli záväzkami, pri ktorých sa spoliehala, že ich bude riešiť konkurzom a zároveň zo správania žalovanej, ktorá si uvedením nepravdivých informácií veriteľovi zabezpečila poskytnutie úveru, je možné usudzovať, že mala snahu poškodiť svojho veriteľa, keďže vo vzťahu k dvom úverom zo dňa 26.08.2019 a 27.09.2019 zvýšila svoje úverové zaťaženie voči žalobcovi. Zvyšná časť úveru I, ktorá mala byť poskytnutá na refinancovanie starých úverov je pritom vo vzťahu k postaveniu veriteľa nepodstatná, keďže tieto finančné prostriedky mala od žalobcu nadobudnuté aj pred podaním žiadosti na oddĺženie a jeho postavenie sa tak vo vzťahu k nim nezmenilo. Zmenilo sa však vo vzťahu k 2006,32 Eur. Žalovaná zároveň v celom konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní vôbec nevysvetlila z akého dôvodu prijala tieto finančné prostriedky, prečo sa ešte vrátila pre úver II (27.09.2019) a prečo prijala ďalšie finančné prostriedky vo výške 890,- Eur. Čiastková úhrada týchto úverov 15.10. a 19.10. pritom nemôže zvrátiť hodnotenie, že zo správania žalovanej bolo možné usudzovať, že jej zámer nie je poctivý, keďže ďalšie splátky už neposkytovala v dôsledku toho, že bola oddĺžená.

50. Jedným z odvolacích dôvodov je námietka žalovanej, že nie je právne vzdelaná, nemá žiadne skúsenosti so súdnymi konaniami a nie je od nej možné očakávať, že bude vedieť čo je a čo nie je podstatné pre konanie o konkurze. Okresný súd ani netvrdil, že by žalovaná mala disponovať takýmito

vedomosťami. Rovnako odvolací súd vníma, že žalovaná dosiahla vzdelanie bez maturity a nie je od nej možné očakávať, že by sa mohla orientovať v právnych predpisoch upravujúcich zákon o konkurze. Žalovaná je však svojprávna, dospelá fyzická osoba, ktorá nebola žiadnym rozhodnutím zbavená spôsobilosti na právne úkony. Považuje sa za natoľko spôsobilú vnímať následky svojho konania, že musí byť schopná rozoznať či sa na ňu vedie alebo nevedie exekučné konanie a za situácie, kedy ona sama iniciovala žiadosť o oddĺženie dňa 11.07.2019 si musela byť dňa 26.08.2019 tejto skutočnosti vedomá. Preto pokiaľ 11.07.2019 požiada o oddĺženie a následne 26.08.2019 a ešte aj 27.09.2019 získala od veriteľa úver, ktorý už následkom oddĺženia nebude splácať, uvedené konanie nemá nič spoločné so vzdelaním. Ide o vedomé oklamanie veriteľa, ktoré nie je možné posúdiť ako poctivý zámer. Odvolací súd pripomína, že poctivosť zámeru sa vyhodnocuje komplexne vzhľadom na okolnosti, za ktorých sa dlžník správal určitým spôsobom. Žalovaná tak musí niesť následky toho, že sa rozhodla získať úver v čase, keď už požiadala o to, aby bola oddĺžená, teda zbavená všetkých dlhov, ktoré mala platiť. Nie je potom správna námietka žalovaného, že ak sa žalobca sústredil na preukazovanie údajov uvedených v žiadosti o úver, ide o nepodstatnú právnu okolnosť. Táto okolnosť je podstatná pri posúdení poctivosti konania žalovanej, ak práve v dôsledku nepravdivých údajov poškodila veriteľa tým, že zvýšila svoje úverové zaťaženie s vedomím, že už nebude musieť nič splácať.

51. Žalovaná v odvolaní uviedla, že jediným dôvodom podania návrhu na vyhlásenie konkurzu bola tá okolnosť, že si uvedomila, že exekučne vymáhané záväzky sú z pohľadu extrémnych a úžerníckych úrokov a ostatných príslušenstiev pri jej životnej situácii nezvládnuteľné a neumožňujú jej vymaniť sa s dlhov do konca života. Uvedené vyjadrenie odvolací súd nepopiera a pripúšťa, že pokiaľ by žalovaná po žiadosti o oddĺženie (11.07.2019) nezískala na základe nepravdivých tvrdení ďalšie dva úvery vo výške 2.006,32 Eur od žalobcu, mal by aj odvolací súd za to, že spĺňa podmienky na oddĺženie a z jej konania nebolo možné dedukovať nepoctivý zámer. Dôvodom rozhodnutia okresného súdu ako aj odvolacieho súdu je práve tá skutočnosť, že potom, ako sa žalovaná rozhodla riešiť svoju životnú situáciu oddĺžením, zneužila vedomie o blízkom zbavení dlhov na to, aby od veriteľa získala ďalšie finančné prostriedky a tieto veriteľovi neskôr nevrátila.

52. Tvrdenie žalovanej v odvolaní, že refinancovaním úveru došlo k zlepšeniu právneho postavenia žalobcu, nakoľko jeho starý úver sa uhradil v celosti a nový úver sa začal splácať je nepravdivé, pretože refinancovaný úver žalobca od žalovanej nezískal, keďže bola zbavená dlhov a nový úver, ktorý získala už po žiadosti o oddĺženie vo výške 2.006,32 Eur začala splácať prvou splátkou (15.10. + 19.10.2019), avšak k ďalšiemu splácaniu nedošlo. Žalovaná tak poškodila veriteľa v rozsahu úveru, ktorý nebol doplatený ďalšími splátkami.

53. Odvolací súd sa tak nestotožnil s tvrdením žalovanej v odvolaní, že bol preukázaný poctivý zámer. I keď odvolací súd nepopiera, že žalovaná sa zamestnala, dokáže sa užiť a uhradiť nájomné za prenajatý byt, je integrovaná do spoločnosti a z jej príjmu sú realizované odvodové a daňové povinnosti, táto skutočnosť nemôže ospravedlniť konanie žalovanej, ktorá zneužila blízke oddĺženie na to, aby si ešte zabezpečila finančné prostriedky od žalobcu. Práve toto jej správanie je vyhodnotené ako správanie v rozpore s poctivým zámerom a napĺňa negatívne vymedzenie poctivého zámeru v zmysle § 166g ods. 2 ZKR tak, ako bolo vyššie uvedené.

54. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že na hodnotenie veci by malo mať vplyv zistenie, že žalobca sa počas konania uchýlil k nepoctivému kroku, keď porušil bankové tajomstvo, odvolací súd pripomína, že okresný súd neprihliadol k výpisom z účtov, ktoré boli získané v rozpore s procesným postupom. Rovnako odvolací súd sa so skutkovými tvrdeniami vo vzťahu k stavu účtu ani z dôkazmi predloženými žalobcom nezaoberal. Keďže išlo o dôkazy získané v rozpore s Civilným sporovým poriadkom, ich obsah sa v zistenom skutkovom stave neprejavil a teda žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej. Preto ani procesné pochybenie žalobcu nemá vplyv na rozhodnutie vo veci samej a na procesné práva žalovanej.

55. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil tak so skutkovými zisteniami okresného súdu, ako aj s jeho právnym posúdením vo vzťahu k ust. § 166g ods. 2 písm. g) a h) ZKR. Vo vzťahu k právnemu posúdeniu podľa ust. § 166g ods. 2 písm. a) a c) ZKR odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne zistil skutkový stav, avšak nesprávne ho právne posúdil, pokiaľ takto zistený skutkový stav podriadil pod ust. § 166g ods. 2 písm. a) a c) ZKR. Uvedené však nemohlo rezultovať v tom, že by odvolací

súd rozhodnutie okresného súdu zrušil alebo zmenil, pretože na konštatovanie, že dlžník nemal poctivý zámer postačovalo, ak boli naplnené skutkové podstaty uvedené v ust. § 166g ods. 2 písm. g) a h) ZKR.

56. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

57. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalobcovi voči žalovanej, ktorá nebola v odvolacom konaní úspešná. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

58. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).